

ad Philemonem

i. Timo. i. c.

derijs et voluptatibus varijs: in malicia et inuidia agentes: odibiles dicentes inuicem. Tu autem benignitas et humanitas apparuit saluatoris nostri dei: non ex operibus iusticie que fecimus nos sed secundum misericordiam suam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis et reuouationis spiritus sancti quem effudit in nos ab ipse per iesum christum saluatorem nostrum ut iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem uite eterne. Fidelis sermo est. Et de his uolote confirmare: ut curet bonis operibus pessime que credunt deo. Hec sunt bona et uilia uerbis. Stultas autem questiones et genealogias et contentiones et pugnas legis ueritate. Sunt enim inutiles et uane. Hereticum uero post ueritatem et secundam correptionem ueritate sciens quod subuersus est quem eiusmodi est et deliquit cum sit proprio iudicio condemnatus. Quis misero ad te archemam autychicum: festina ad me venire nicopolim. Ibi enim statui hyemare. Genam legis spiritui et apollo sollicite permitte ut nihil illis desit. Discant autem et uestri bonis uerbis pessime ad usus necessarios ut non sint infuriosi. Salutant te que mecum sunt omnes. Saluta eos que nos amat in fide. Gratia dei cum omnibus uobis. Amen.

Explicit epl' Pauli ad T'ytum. Incipit argumentum in eplam ad Philemonem.

Philemoni familiares leas facit p'ponesimo suo eius: scribes eis uerba Roma de carcere p' supra scriptum onefimum.

Explicit argumentum Incipit epla pauli ad Philemonem. Cap' m.

Aulus Vin-

ctus christi iesu et timotheus frater philemoni dilecto adiutori nostro et appie sorori charissime archippo comilitoni nostro et ecclesie que tibi caro tua est: gratia uobis et pax a deo patre nostro et domino iesu christo. Gratias ago deo meo semper memoriam tuam faciens in orationibus meis audiens charitatem tuam et fidem quam habes in domino iesu et in o-

sanctos: ut conuincatio fidei tue evidens fiat in agnitione omnis operis boni in christo iesu. Gaudium enim magnum habui et consolationem in charitate tua: quod viscera sanctorum requies uerunt per te frater. Propter quod multam fiduciam habens in christo iesu impandi tibi quod ad rem pertinet: propter charitatem magis obsecro cum sis talis ut paulus seruus: nunc autem et uinctus iesu christi: obsecro te pro meo filio quem genui in uinculo onefimo qui tibi aliqui inutilis: nunc autem et mihi et tibi utilis quem remisi tibi. Tu autem illum ut mea viscera suscipe. Quem ego uolueram mecum detinere: ut pro te mihi ministraret in uinculis euangelij. Sine autem filio tuo mihi uolui facere: ut ne uelut ex necessitate bonum tuum esset sed uoluntarium. Forsitan enim ideo discessit ad horam ad te ut in eternum illum recipies iam non ut seruum: sed pro seruo charissimum fratrem: maxime mihi: quanto autem magis tibi: et in carne et in domino. Si ergo habes me socium: suscipe illum sicut me. Si autem aliquid nocuit tibi aut detet: hoc mihi imputa: Ego paulus scripsi mea manu ego reddam ut non dicam tibi: quod et te ipsum mihi detes. Ita frater ego te iuuar in domino: refice viscera mea in christo. Confidens in obedientia tua scripsi tibi sciens quoniam et super id quod dico facies. Simul et para mihi hospitium: nam spero per orationes uestras donari me uobis. Salutant te epaphras captiuus meus in christo iesu: marcus. aristarcus. demas et lucas adiutores mei. Gratia domini nostri iesu christi cum spiritu uestro. Amen.

Explicit epla Pauli ad Philemonem. Incipit argumentum in epistolam ad Hebreos.

Præmissis dicendum est cur apud paulum in hac epla scribenda non fuerit more suum ut uel uocabulum nominis sui uel ordinis describeret dignitatem. Hec causa est: quod ad eos scribens qui ex circuncisione crediderunt quasi gentium apostolus et non

hebreorū: sciēs q̄z eorū supbiā suāq̄ hūilitatē ipse demonstrans meritū officij sui noluit anteferre. Nam simili mō etiam iohēs ap̄tus p̄pter hūilitatē in epistola sua nomen suū eadem rōne nō pretulit. Hanc ergo ep̄lam fertur ap̄tus ad hebreos p̄scriptā hebraica lingua misisse: cui⁹ sensum ⁊ ordinem retinens lucas euangeliſta post excessum ap̄li pauli greco sermone composuit.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Hebreos. *Calm.* I

Multipharie

Multisq̄ modis olim deus loquēs p̄rib⁹ i p̄phetis: nouissime dieb⁹ istis locutus est nob⁹ in filio quē p̄stituit heredē vniuersorū: p̄ quē fecit ⁊ secula. Qui cū sit splendor gl̄ie ⁊ figura substantie eius: portās q̄ oīa verba virtutis sue. purgationē peccatorū faciens sedet ad dexterā maiestatis in excelsis: tāto melior angelis affectus. q̄nto differētius p̄ illis nomen hereditauit. Cui em̄ dixit aliqui angelorū: filius meus es tu. ego hodie genui te. Et rursum: Ego ero illi in patrem ⁊ ipse erit mihi in filium. Et cū iterū introducit primogenitū in orbem terre dicit. Et adorent eū oēs angeli dei. Et ad angelos quidē dicit: Qui facit angelos suos spūs: ⁊ ministros suos flāmā ignis. Ad filiū autē: Thronus tuus deus in seculū seculi: virga equitatis virga regni tui. Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatē p̄pterea vixit te deus: dōs tu⁹ oleo exultatiōis p̄ p̄cipib⁹ tuis. Et tu in principio dñe terrā fundasti: ⁊ opa manū tuarū sunt celi. Ipsi peribunt tu autē p̄manebis: ⁊ oēs vt vestimētū veterascent. Et velut amictū mutabis eos ⁊ mutabunt. tu autē idē ipse es ⁊ anni tui non deficient. Ad quē autē angelorū dicit aliqui: sede a dextris meis: quoadusq̄ ponam inimicos tuos scabellū pedū tuorū. Nonne om̄es sunt administratorū spūs

in ministeriū missi p̄pter eos qui hereditatem capiūt salutem. II

Propterea abūdantius oportet obseruare nos ea q̄ audiui⁹ ne forte p̄effluamus. Si em̄ q̄ p̄ angelos dictus est sermo. factus est firmus ⁊ si om̄is p̄uaricatio ⁊ inobediētia accepit iustā mercedis retributionē quō nos effugiemus si tantā neglexerimus salutem. Que cū initiū accepisset enarrādi p̄ dñm ab eis qui audierūt in nos p̄firmata est: constante deo signis ⁊ portentis ⁊ varijs virtutibus ⁊ spūs sancti distributionib⁹ s̄m suā voluntatem. Non em̄ angelis subiecit deus orbē terre futurū: de quo loquimur. Testatus ē autē in quodam loco quis dicens: Quid est hō q̄ memoz es eius. aut filius hoīs qm̄ vixit eū. Vinuisti eū paulomin⁹ ab angelis: gloria ⁊ honore coronasti eū ⁊ p̄stituisti eū sup opera manū tuarū. Om̄ia subiecisti sub pedib⁹ eius. In eo em̄ q̄ om̄ia ei subiecit: nihil dimisit nō subiectum ei. Nunc autē necdū videm⁹ om̄ia subiecta ei. Cum autem qui modo dico q̄ angeli minoratus ē videmus iesum p̄pter passionem mortis gloria ⁊ honore coronatū vt gratia dei p̄ omnibus gustaret mortē. Decebat em̄ eum p̄pter quem om̄ia ⁊ p̄ quem om̄ia qui multos filios in gloria adduxerat autorem salutis eorū p̄ passionē consumari. Qui em̄ sanctificat ⁊ qui sanctificat ex vno omnes. Propter quā causam nō cōfundit fratres eos vocare dicēs: Nunciabo nomen tuū fratrib⁹ meis: in medio ecclesie laudabo te. Et iterum. Ego ero si dens in eum. Et iterum: Ecce ego ⁊ p̄peri mei: quos dedit deus. Quia ergo p̄peri cōmunicauerūt carni ⁊ sanguini: et ipse similiter participauit eisdem: vt per mortem destrueret eū qui habebat mortis imperiū. id est dyabolum: ⁊ liberare eos qui timore mortis p̄ totam vitā obnoxij erant seruituri. Quisq̄ em̄ angelos apprehendit: sed semen abrae apprehendit. Et de debuit per oīa s̄ribus similari vt misericors fieret et fidelis pontifex

B
Sap. 7.
Ecl. 47.

u. 3. e. ps. 2.
2. Re. 7.

C

ps. cxi.

ps. 44:

ps. ioi.

D

ps. io9.

B
ps. 8.

E
Phil. 2. a.

ps. 21.
Mat. 28. b

D
Esa. 8.

Isae. 13.